

балконъ-тъ, когато, сѣдналъ до Бузи, можеше да прочита Слово-то Божіе.

Въ туй врѣме той си напомняше често най послѣднѣ -тѣ думы на своїкъ-тѣ наставницкъ: "Ты си длѣженъ да ся стараешъ да обърнешъ въ Христіанство свой-тѣ бавачъ., Но той не знаяше какъ да ся залови за тѣзъ работѣ; нему му ся струваше, че сърдце-то на бѣдный-тѣ Бузи може да ся исправи само съ непосрѣдствено-то Божіе дѣйствіе; защото Бузи бѣше крайно привързанъ къмъ свои-тѣ дѣрвены богове и нелѣпы обряды, при това още той ся боеше да не прогнѣви свой-тѣ жрецъ и учитель. Хенрихъ сѫдеше право, защото безъ Божіихъ помощъ никой неможе да дойде при Бога; но Господь е далъ намъ срѣдства и показалъ ни е путь, прѣзъ който можемъ да привождамы другого къмъ познаніе на Творца нашего, и иый трѣба безъ друго съ вѣрѣ и покорность да ся ползвувамы отъ тѣзи срѣдства, като ся мо-